

Київський національний університет театру, кіно і телебачення
імені І. К. Карпенка-Карого

Факультет театрального мистецтва

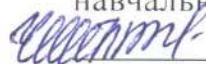
Кафедра

Мистецтва театру ляльок

(назва кафедри)

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-педагогічної та
навчальної роботи

 Інга Чхатарашвілі-Петраш
« 31 » 08 2026 рік

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

РОБОТА РЕЖИСЕРА З ДРАМАТУРГОМ

(назва навчальної дисципліни)

рівень вищої освіти

Перший (бакалаврський)

(перший (бакалаврський), другий (магістерський), третій (освітньо-науковий, освітньо-творчий))

спеціальність

026 Сценічне мистецтво

(шифр і назва спеціальності)

освітня програма

Режисура театру ляльок

(назва освітньої програми)

2026

Розробник: Іванова-Гололобова Дар'я – кандидат мистецтвознавства, старший викладач кафедри мистецтва театру ляльок

Викладачі: Іванова-Гололобова Дар'я – кандидат мистецтвознавства, старший викладач кафедри мистецтва театру ляльок

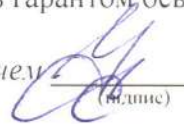
РПНД розглянуто і затверджено на засіданні кафедри

Мистецтва театру ляльок, факультет театрального мистецтва
(назва кафедри, факультету / інституту)

Протокол від 25.08.2026 № 28

Завідувач кафедри (Сільченко Т. І.)
(підпис)

РПНД погоджено з гарантом освітньої професійної програми

Старшим викладачем (Урицьким М. Я.)
(підпис)

25.08.2026 № 28

Пролонговано:

на 20__/20__ н.р.,
Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від ____. __. 20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,
Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від ____. __. 20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,
Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від ____. __. 20__ № ____
(підпис) (ПІ)

на 20__/20__ н.р.,
Завідувач кафедри _____ (_____), протокол від ____. __. 20__ № ____
(підпис) (ПІ)

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Форма навчання	
	денна	
Характеристика навчальної дисципліни	Обов'язкова	
Курс	3	
Семестр	VI	VII
Кількість кредитів - 4	2	2
Загальний обсяг годин - 120		
Розподіл годин за видами аудиторних занять та самостійної роботи	Лекційні	
	20	20
	Семінарські	
	10	10
	Практичні	
	Індивідуальні	
	Лабораторні	
	Самостійна робота	
	30	30
Вид підсумкового контролю	Залік	Залік

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета робочої програми навчальної дисципліни «Робота режисера з драматургом» - сформувати у майбутніх режисерів уміння та навички образного осмислення дійсності в процесі співпраці з драматургом. Образне мислення – головна особливість художнього творчості. Однак, сценічна образність – це категорія особливого гатунку, вона нерозривно пов'язана з узагальненням і відбором сценічних подій, їх яскравим і виразним виявленням, з поетизацією дії, головного виразного засобу режисерської творчості. Практичне знайомство режисера з драматургією формує у майбутнього фахівця комплекс первинних умінь роботи з текстами (відбір та аналіз матеріалу, визначення теми, ідеї твору, формування родієвого ряду, вичленування головних та другорядних подій, виявлення конфлікту, визначення таборів дії та контр дії, побудови архітектоніки п'єси та ін.),

знайомить з навичками роботи над сценічними образами ще на етапі прочитання матеріалу, розуміння природи почуттів автора та характеру твору.

Завдання дисципліни:

- сформувати у майбутніх режисерів театру ляльок навички роботи з літературною першоосновою;
- надати майбутнім режисерам театру ляльок навички роботи з драматургічними текстами, зокрема продемонструвати на практиці механізм «переводу» мови літератури на мову сценічної дії;
- випрацювати механізми продуктивного професійного спілкування з драматургами та авторами.

Передумови для вивчення

Опановування навчальної дисципліни ґрунтується на сформованих у студентів базових знаннях із історії театру, теорії драматургії та основ режисури. Важливими передумовами є розуміння специфіки сценічної дії, принципів композиції театрального твору, а також володіння навичками аналізу драматургічного матеріалу. Студент повинен орієнтуватися в основних естетичних напрямках сучасного театру, мати початковий досвід творчої інтерпретації тексту та організації сценічної структури. Необхідним є також уміння працювати в команді, володіння елементарними комунікативними та організаційними навичками, що забезпечують ефективну взаємодію режисера з драматургом у процесі створення сценічного твору.

Студент повинен знати:

- основні жанри літератури та драматургії;
- принципи побудови п'єси, засади побудови архітекτονіки драматургічного матеріалу;

- зразки класичної та сучасної світової і вітчизняної літератури, драматургії для дітей та дорослих.

Студент повинен уміти:

- працювати з літературними першоджерелами;
- аналізувати обраний матеріал та «переводити» його на мову сценічної дії;
- створювати інсценізації літературних творів різних форм;
- користуватися професійною лексикою;
- використовувати набуті знання і навички у власній постановницькій діяльності.

Очікувані результати навчання (РН) за дисципліною:

ЗК1. Здатність спілкуватися українською мовою усно і письмово, зокрема при обговоренні питань професійної діяльності на рівні володіння першого ступеня (C1) для громадян України та середнього рівня другого ступеня (B2) для іноземних громадян.

ЗК4. .Здатність застосовувати сучасні цифрові інструменти і технології, створюючи цифровий контент, захищаючи інформацію у професійній діяльності.

ЗК05. Здатність до саморозвитку, підтримки власного фізичного і психологічного здоров'я, участі у суспільному житті.

ЗК6.

СК02. Здатність до творчого сприйняття світу та його відтворення у художніх перформативних образах.

СК03. Здатність до ефективної діяльності у колективі в процесі створення перформативного твору, керівництва роботою і / або участі у складі творчої групи в процесі його підготовки.

- СК04. Здатність до професійного опанування змістових (інформаційного, виразно-образного) рівнів перформативного твору.
- СК05. Здатність до публічної презентації результату своєї творчої (інтелектуальної) діяльності.
- СК06. Здатність до застосування специфіки мистецтва театру ляльок у творчій діяльності та оперування специфічною системою виражальних засобів у створенні та виробництві перформативного твору.
- СК07. Здатність до розуміння та оцінювання актуальних культурно-мистецьких процесів.
- СК08. Здатність оперувати новітніми інформаційними й цифровими технологіями в процесі реалізації художньої ідеї, осмислення та популяризації творчого продукту.
- СК10. Здатність до переосмислення та синтезу ідей у творчо-виробничій перформативній діяльності.
- СК11. Здатність до комунікації та дискусії з широкою громадськістю щодо актуальних питань мистецтва театру ляльок.
- СК12. Здатність до обміну досвідом та знаннями про мистецтво театру ляльок із фахівцями та нефахівцями.
- СК16. Здатність враховувати етичні засади професійної діяльності.
- СК17. Здатність розуміння особистості, її структури, індивідуальних відмінностей, а також взаємозв'язок між особистістю та соціальним середовищем.
- ПР1. Визначати взаємозв'язок цінностей громадянського суспільства із засадами розвитку сфери культури й мистецтва в Україні.
- ПР02. Мати теоретичні та практичні знання у сфері мистецтва театру ляльок, розуміти та використовувати його специфічні особливості.
- ПР04. Здійснювати пошук необхідної інформації у професійній літературі, в мережі Інтернет та інших джерелах.

ПР05. Застосовувати сучасні цифрові технології та спеціалізоване програмне забезпечення до розв'язання відповідних задач професійної діяльності у сфері перформативного мистецтва.

ПР06. Аналізувати проблемні ситуації й ухвалювати обґрунтовані рішення для їх розв'язання.

ПР07. Генерувати та концептуалізувати художню ідею та твір.

ПР08. Обирати, аналізувати та інтерпретувати художній твір для показу (демонстрації), самостійно обирати критерії для його оцінки.

ПР09. Співвідносити мистецькі ідеї та твори із соціальним, культурним та історичним контекстом для глибшого їх розуміння.

ПР10. Обирати оптимальні художньо-виражальні та технічні засоби відтворення креативного задуму в процесі реалізації сценічного твору (проєкту).

ПР11. Розуміти мистецтво театру ляльок як художній та соціокультурний феномен, знати специфічні відмінності художньої мови театру ляльок та інших перформативних мистецтв.

ПР12. Організовувати, планувати та провадити театральну-педагогічну діяльність.

ПР14. Самостійно ідентифікувати напрями та концепції перформативного мистецтва у контексті сучасного художнього життя.

ПР15. Аналізувати та оцінювати досягнення художньої культури, твори літератури та мистецтва з урахуванням історичного контексту. Здійснювати аргументований критичний аналіз творів перформативного мистецтва. Виявляти тенденції розвитку сучасного мистецько-художнього процесу.

ПР17. Аналізувати та враховувати естетичні та соціокультурні запити глядачів.

ПР18. Знати основні поняття та теорії, що стосуються природи та розвитку особистості, її психічних процесів та особливостей, а також впливу середовища на формування особистості.

ПР19. Організовувати та керувати професійним розвитком осіб та груп, розробляти та реалізовувати творчі проєкти.

ПР20. Презентувати результати професійної діяльності та проєктів у сфері перформативного мистецтва, доносити до фахівців і нефахівців інформацію, ідеї, проблеми, рішення, аргументацію та власний досвід.

ПР21. Оперувати специфічною системою виражальних засобів мистецтва театру ляльок (пластично-зображальними, звуковими, музично-ритмічними, акторсько-виконавськими, монтажно-композиційними, художньо-постановочними, сценарно-драматургічними) у створенні та виробництві сценічного твору.

3. Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Розподіл годин між видами робіт													
	денна форма							заочна форма						
	усього	у тому числі						усього	у тому числі					
		лекції	семінари	практичні	лабораторні	індивідуальні	сам. робота		лекції	семінари	практичні	лабораторні	індивідуальні	сам. робота
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
3 курс / VI семестр:														

Теоретичні засади роботи з літературними першоджерелами Тема 1. Вступ. Драматургія – кров театру. Особливості драматургії театру ляльок		2					2							
Тема 2. Поняття фабули та сюжету п'єси		4	2				7							
Тема 3. Малі літературні форми		4	4				7							
Тема 4. Великі літературні форми		6	4				7							
Тема 5. Театральні жанри. Варіації жанрів		4					7							
Разом за семестр	60	20	10				30							
4 курс / VII семестр:														
Практична робота з літературними текстами. Створення драматургічного твору Тема 6. Монолог. П'єса-монолог		4	2				8							
Тема 7. Діалог. Вправи на створення діалогів		4	2				5							
Тема 8. Документальні дослідження		4	2				5							
Тема 9. Інсценізація. Створення п'єси за літературною першоосновою		8	4				12							

Разом за семестр	60	20	10				30							
УСЬОГО	120	30	30				60							

4. Програма навчальної дисципліни

3 курс, семестр VI

Теоретичні засади роботи з літературними першоджерелами

Тема 1. Вступ. Драматургія – кров театру. Особливості драматургії театру ляльок

Основні поняття/ключові слова: драматургія, режисура, метод, специфіка,

Рекомендована література:

Основна: 25, 3, 4

Додаткова: 10, 11

Лекція №1. Заперечення стереотипів щодо обмеженості "лялькової драматургії». Відмінності драматургії для дітей та дорослих. Цей величезний пласт літератури для театру залишається невідомим як, власне, і лялькова драматургія. Ілюстрація "лялькової драматургії" п'єсами Есхіла, Софокла, Евріпіда, Арістофана, Метерлінка, Шекспіра. Специфіка драматургічного матеріалу для театру ляльок - категорії фантастичного, феєричного, фантазмагоричного, казкового та ін. Якщо історія драматичного театру і його драматургії за останні півтора століття досить докладно вивчена, має фундаментальну бібліографію, то історія лялькової драматургії жодного разу не була послідовно викладена. Це ціла галузь, яка охоплює і театрознавство, і літературознавство, і етнографію, і фольклористику, і культурологію. Тим часом, без розуміння історії драматургії театру ляльок неможлива і його повна історія, без якої, в свою чергу, не можна в повній мірі оцінити історію вітчизняного театрального мистецтва в цілому. Недарма академік О. Білецький ще на початку 20-х рр. минулого століття писав, що «ляльковий театр - один з каменів спотикання на шляху створення історії театру взагалі».

Лекція №2. Залишаючись своєрідною моделлю або, за влучним висловом Ш. Маньєна, «родом театрального мікрокосму» драматургічного мистецтва, історія драматургії театру ляльок протягом усього періоду свого існування не викладена послідовно. Першим до цієї проблеми звернувся наприкінці ХІХ ст. французький дослідник Ернест Мендрон. Його книга «Маріонетки і гиньоль», видана в Парижі в 1900 р і присвячена окремим принципам драматургії для театру ляльок, поклала початок нечисленным дослідженням на цю тему. Книга Е. Мендрона стала своєрідним продовженням роботи видатного історика мистецтва і археолога Шарля Маньєна «Історія маріонеток Європи з найдавніших часів до наших днів», де вперше розкривалася багатюща історія європейського театру ляльок як виду мистецтва. На відміну від Маньєна, Мендрон значне місце в своєму дослідженні присвятив і ляльковим п'єсам, і їх авторам.

Тема 2. Поняття фабули та сюжету п'єси

Основні поняття/ключові слова: драматургія, режисура, метод, специфіка,

Рекомендована література:

Основна: 25, 12, 8

Додаткова: 3, 4, 9

Лекція №3. Сюжет – «історія конфлікту в причинно-наслідкових зв'язках». Сюжет це перебіг подій, змальованих у літературному творі, життя персонажів у його просторово-часових змінах і обставинах, що змінюють одна одну. Якщо взяти до уваги ключові епізоди сюжету, необхідні для його розуміння та розмістити їх у хронологічному порядку, то отримаємо фабулу – «випрямлений сюжет».

Лекція №4. Фабула - це перебіг основних подій, що розвиває конфліктну ситуацію і виступає у творі предметом розповіді, який сприймається читачем у вигляді цілісної картини або фрагментів життя певних осіб. Фабулу можна переказати своїми словами. Часто розповідаючи про що книга, вистава,

кінофільм, переказують лише фабульний перебіг твору.

Лекція №5. Фабула трактується як фактологічна(умовно-реальна) сума подій, про які розповідається у творі, які становлять каркас, на якому кріпиться дія і який, більшою чи меншою мірою може бути абстрагований від її чуттєво-даної безпосередності.

Лекція №6. Основні ознаки фабули: подієвість, конкретизованість Якщо фабула – це схема сюжету, то сюжет – це максимальна конкретизація схеми. Сюжет – це послідовність зовнішньої(такої, що концентровано виявляється в подієвості) і внутрішньої (пов'язаної з переживаннями, душевними станами) дії, яка художньо характеризує та образно збагачує фабулу, розгортаючи її в усій повноті, виявляючи при цьому авторську концепцію.

Практичний семінар: написання фабули та сюжету п'єси, даної викладачем.

Тема 3. Малі літературні форми

Основні поняття/ключові слова: драматургія, режисура, метод, специфіка,

Рекомендована література:

Основна: 22, 1, 2

Додаткова: 23, 21, 7

Лекція №7. Особливості малої прози: жанрова специфіка та художні закономірності. Досить умовна назва для прозових творів, об'єм яких інтуїтивно визначається автором і читачем як менший, ніж типовий для національної літератури даного періоду. Така постановка питання щодо малої прози виникає в ХХ столітті, коли ерозії піддається традиційна система літературних жанрів і на тлі жанрової невизначеності тексту його величина виявилася чи не найбільш помітною розпізнавальною ознакою.

Лекція №8. Новела і оповідання в контексті драматургічних практик: структура, конфлікт, персонаж.

Лекція №9. Есе, замальовка, етюд: можливості трансформації в сценічний матеріал. У той же час саме на рубежі XIX-XX ст. ряд внутрішньо-літературних і загальнокультурних процесів привів до поступового зростання кількості прозових мініатюр. Серед таких процесів можна назвати і загострення питання про кордон між віршем і прозою, спонукає багатьох авторів експериментувати з прикордонними і перехідними формами (в тому числі з так званими віршами в прозі чия довжина природним чином виявлялася порівнянна з довжиною середнього ліричного вірша), і розширення ринку газет і журналів, орієнтованих на порівняно масового читача, в яких короткі тексти виявилися непогано затребувані.

Лекція №10. Принципи адаптації малих літературних форм для театру: від тексту до сценічної дії.

Практичний семінар: написання малої літературної форми за даними лекцій

Тема 4. Великі літературні форми

Основні поняття/ключові слова: драматургія, режисура, метод, специфіка,

Рекомендована література:

Основна: 12, 24, 6

Додаткова: 13, 14

Лекція №11-12. Художня проза. Донині не розв'язано питання про формальну організацію художньої прози. Досить поширеною є думка, що за своєю організацією проза не має принципових відмінностей від повсякденного побутового мовлення. Її опоненти безпідставно стверджують, що в прозових жанрах є своя складна і внутрішньо закономірна структура, яка принципово відрізняється від віршового ритму і при цьому усе ж виводить прозу за межі буденної мови (Гюстав Флобер, Антон Чехов, Михайло Коцюбинський, Ернест Хемінгуей та ін.), вимагаючи від автора не меншої напруги і майстерності, ніж вірш. Художня своєрідність прози не вичерпується принципами зовнішньої організації мови. У прозі домінують суттєво відмінні

способи та форми словесної образності від тих, якими користується поезія.

Лекція №13. Поема, ліро-епічні форми: ритм, наративність і режисерська інтерпретація. Троп. Так, різні види тропів, які здебільшого мають велике значення для організації поетичного мовлення, у прозі посідають куди менш помітне місце. Художньо-словесна тканина у прозі (порівняно з поезією) постає більш «прозорою», що, здавалось би, відтворює певну життєву реальність безпосередньо. Разом з тим постійно відчутна образна сила митця, майстерність володіння словом, згармонійована точність і ясність мовних планів. Значно більшу роль у прозі відіграє сюжет, послідовний розвиток дії; предметнішими і більш визначеними є характери та обставини.

Лекція №14. Принципи адаптації великих літературних форм: від літературного полотна до сценічної драматургії.

Лекція №15-16. Поняття жанру. Основні концептуальні підходи у світовому літературознавстві до змістового виміру та сутності поняття «жанр». Нормативна теорія (жанр як канон) і таксонометрична концепція (жанр як одиниця класифікації). «Релятивістські» концепції (жанр – постійно змінний, а відтак і невловимий). Структурно-семантичні концепції (змішування літературних жанрів із «мовленнєвими» жанрами). Міфологічна концепція (встановлення семантики жанрових форм). Дискусійні моменти. Сучасний стан вирішення наукової проблеми і подальших перспектив дослідження. Основоположні праці вітчизняного і зарубіжного літературознавства з теорії жанру. Жанрологічна теорія І.Франка: загальна ідейно-тематична спрямованість оповіді, що фіксує світогляд у картині дійсності, конкретизуючи її через концепцію людини, що визначає, у свою чергу, стильові параметри художнього мислення та його композиційні особливості. Концепція змістовності жанру М.Бахтіна, Г.Гачева, В.Кожінова, Г.Поспелова, Л.Чернець та інших учених. Визначення О. Васильківським жанрового змісту як не лише типологічно об'єднуючого, а й типологічно

розмежувального чинника. Генологічна концепція Н.Копистянської, Т. Бовсунівської

Практичний семінар: написання інсценізації за великою літературною формою за завданням викладача.

Тема 5. Театральні жанри. Варіації жанрів

Основні поняття/ключові слова: драматургія, режисура, метод, специфіка,

Рекомендована література:

Основна: 3, 4, 9

Додаткова: 8, 11

Лекція №16. Комедія та її модифікації: від фарсу до трагікомедії. Історія комедії як жанру. "Мандрівні сюжети" та їхній художній потенціал для реалізації на сцені. Діалог у комедії.

Лекція №17. Драма як універсальний жанр: психологічна, соціальна, документальна драма. Історія драми як жанру, його сучасна інтерпретація. Робота з подієвим рядом. Прийом оповіді однієї історії від імені різних персонажів.

Лекція №18. Музичні жанри: опера, оперета, мюзикл – специфіка роботи режисера з драматургом. "Історії успіху" жанрів, що розглядають. Аналіз видатних прикладів опер та мюзиклів. Інтерпретація жанру опери для дітей. Приклади вистав.

Лекція №19. Пластичний і візуальний театр: жанрові трансформації та пограничні форми. Робота з невербальною драматургією. роль авторської ремарки як дороговказу для постановників та виконавців.

Лекція №20. Синтетичні та експериментальні жанри: від вербатиму до постдраматичного театру. Альтернативні джерела творення сюжетів: робота з дослідженнями, архівами, інтерв'ювання, опитування.

4 курс, семестр VII.

Практична робота з літературними текстами. Створення

драматургічного твору.

Тема 6. Монолог. П'єса-монолог

Основні поняття/ключові слова: драматургія, режисура, метод, специфіка,

Рекомендована література:

Основна: 3, 4, 11

Додаткова: 13, 18

Лекція №21. Моно-п'єса – особлива територія, особливо актуальна в сучасному мистецькому світі. Які причини її появи і особливості, зокрема в Україні? Монодрама – між прозою, сценарієм та власне п'єсою, її стилістичні особливості та діалектика розвитку. Постмодерний і постдраматичний дискурси моно-п'єси.

Лекція №22. Моно-п'єса – як моно-світ, як прояв аутизму і руйнації комунікації чи реваншу індивідуальності після падіння тоталітаризму і концепції людини-гвинтика? Моно-театр – як вищий щабель розвитку драматурга і актора та втілення концепції універсальної Людини-Театру XXI століття. Знайомство зі зразками моноп'єс українських та зарубіжних авторів. Вправи на написання драматичних монологів – завершених історій у формі монодрами.

Практичний семінар: написання п'єси-монологу за завданням викладача.

Тема 7. Діалог. Вправи на створення діалогів

Основні поняття/ключові слова: драматургія, режисура, метод, специфіка

Рекомендована література:

Основна: 18, 19

Додаткова: 24, 15

Лекція № 23-24. Діалогічний характер творчості, який яскраво проявився в епоху постмодерну і фактично визначив сутність постмодернізму, існував завжди. Своїм корінням філософія діалогу сягає ще античності та пов'язана з

іменем Сократа, на думку якого істина народжується саме в діалозі. Впродовж віків проблема діалогу ставала предметом вивчення багатьох дисциплін, зокрема філософії, культурології, релігієзнавства, психології, мовознавства тощо. Починаючи з XX ст. феномен діалогу стає об'єктом дослідження й у літературознавстві. Зокрема, діалогічною природою творчості займалися такі відомі вчені, як М. Бахтін, Г. Батищев, М. Бубер, Е. Левінас, В. Біблер, Ф. Розенцвейг, О. Розеншток-Хюссі та ін. Що стосується української науки, то тут дослідження діалогу представлене насамперед працями Г. Сивоконя, П. Пилиповича, М. Ігнатенка, М. Гіршмана, М. Зимомрі та Т. Чонки. Саме дослідження цих вчених, які вивчали діалог на різних рівнях у межах теорії літератури, сформували коло актуальних питань сучасного літературознавства та, відповідно, новий підхід до інтерпретації художнього твору.

Практичний семінар: Вправи на побудову діалогів (розбір античних міфів редакції Куна, фіксація діалогів з мовчазних та німих сцен кінострічок світового кінематографу).

Тема 8. Документальні дослідження

Основні поняття/ключові слова: драматургія, режисура, метод, специфіка,

Рекомендована література:

Основна: 18, 19

Додаткова: 24, 15

Лекція № 25-26. Метод дослідження складається з трьох етапів: збір інформації, її аналіз та обробка. Студент має зібрати «документи». Під документом як джерелом інформації розуміється створений людиною предмет, який є носієм певної інформації. Документом можуть бути: записи, листи, книжки, рукописи, інтерв'ю тощо. Також матеріалами можуть стати спостереження за певною людиною, предметом, об'єктом. Спостереження ведуться самим студентом. Студент може на власний розсуд змінювати, доповнювати інформацію, яка міститься у результатах дослідження та інтерпретувати її у літературний текст.

Практичний семінар: Вправи на написання інсценізації для вистави вербатім та документального театру.

Тема 9. Інсценізація. Створення п'єси за літературною першоосновою

Основні поняття/ключові слова: драматургія, режисура, метод, специфіка,

Рекомендована література:

Основна: 1, 21, 22, 23

Додаткова: 24, 18, 14

Лекція № 27. Робота з поняттями сценічної адаптації та інсценізації.

Робота за авторським текстом. Ознайомлення зі зразками подібних текстів, актуальних для сучасної сцени театру ляльок.

Лекція № 28. Робота з подієвим рядом. Формування архітектоніки майбутньої п'єси. Робота зі структурними одиницями п'єси: ява, сцена, дія. Опрацювання структури драфту майбутньої п'єси.

Лекція № 29. Шляхи оповіді історії. Композиція і монтаж. Робота з персонажами: біографія, “біль” героя-героїні, цілі і завдання, стан. Розробка ліній ролей персонажів.

Лекція № 30. Робота з монологам і діалогами персонажів. Опрацювання реплік відповідно до надзавдання героя-героїні. Комбінування основного драматургічного тексту з авторськими ремарками.

Практичний семінар: створення студентом інсценізації завчасно визначеного літературного твору. Розробка п'єси для театру ляльок на основі обраного матеріалу.

Методи контролю: екзамен

5. Методи навчання

Загальні методи навчання з дисципліни «Робота режисера з драматургом» - словесний (лекція, пояснення); наочний (ілюстрація,

демонстрація); практичний (вправи, практична семінарська робота); репродуктивний, творчий частково-пошуковий.

6. Завдання для самостійної роботи та критерії оцінювання

Тема	Завдання	Форма подання	Максимальна кількість балів
Тема 2. Поняття фабули та сюжету п'єси	написання фабули та сюжету п'єси	Практичний семінар	14
Тема 3. Малі літературні форми	написання малої літературної форми	Практичний семінар	14
Тема 4. Великі літературні форми	написання інсценізації за великою літературною формою	Практичний семінар	14
Тема 6. Монолог. П'єса-монолог	написання п'єси-монологу	Практичний семінар	14
Тема 7. Діалог. Вправи на створення діалогів	Вправи на побудову діалогів	Практичний семінар	14
Тема 8. Документальні дослідження	Вправи на написання інсценізації для вистави вербатім та документального театру.	Практичний семінар	14
Тема 9. Інсценізація. Створення п'єси за літературною поршоосною	Написання п'єси	Практичний семінар	16

Критерії оцінювання самостійної роботи:

Критерії оцінювання	Кількість балів
Виконано всі поставлені викладачем завдання із теоретичного дослідження, якісно проведено роботу із літературним матеріалом та джерелами, витримано послідовність викладеного матеріалу, термінологічна точність та лаконічний виклад своїх думок. Відмінне та методично вірне виконання практичних	21-30

завдань, повне врахування попередніх рекомендацій викладача, демонстрація лідерських навичок у роботі із виконавцями.	
Поставлені викладачем завдань із теоретичного дослідження виконано частково, роботу із літературним матеріалом та джерелами виконано недостатньо якісно, матеріал викладено непослідовно, продемонстровано слабе розуміння термінології. Виконання практичних завдань на недостатньому рівні, слабе врахування рекомендацій викладача, проблеми у роботі із виконавцями.	11-20
Практичну і теоретичну роботу не виконано вчасно, через відсутність організації робочого процесу чи через відсутність самого процесу	0-10

7. Форми проведення контролю та критерії оцінювання

Поточний контроль 60 %

Критерії оцінювання при поточному контролі:

Критерії оцінювання	Кількість балів
Студент протягом семестру продемонстрував відповідальне ставлення до навчального процесу, не допускав пропусків занять або слабкої до них підготовки, отримав глибокі міцні і системні знання з усього теоретичного курсу, вільно використовує специфічну термінологію, вільно володіє понятійним апаратом, знає основні проблеми навчальної дисципліни, її мету та завдання. Вміє застосовувати здобуті теоретичні знання у практичній роботі. Здатний до самостійної організації репетиційного процесу, якісно здійснив постановку практичної навчальної роботи.	53-60
Студент знає програмний матеріал, до занять переважно готовий, без поважних причин пропусків занять не допускає, має практичні навички в роботі з акторами вміє самостійно мислити у межах поставленого завдання. Здійснив постановку практичної навчальної роботи із деякими зауваженнями	43-52
Студент знає основні теми курсу, має уявлення організацію робочого процесу, але його знання мають загальний характер. Замість чіткого термінологічного визначення пояснює теоретичний матеріал на побутовому рівні. Має прогалини в теоретичному курсі та практичних вміннях. Здійснив постановку практичної навчальної роботи на невисокому якісному рівні.	37-42
Студент має фрагментарні знання з усього курсу. Не володіє термінологією, оскільки понятійний апарат не сформований. Не вміє викласти програмний матеріал. Мова невиразна, обмежена, бідна, словниковий запас не дає змогу оформити ідею.	23-36
Студент повністю не знає програмного матеріалу, не працював в аудиторії з викладачем або самостійно.	1-22

Підсумковий (семестровий) контроль екзамен

Критерії оцінювання під час підсумкового контролю **40%:**

Критерії оцінювання	Кількість балів
Студент вільно використовує специфічну термінологію, вільно володіє понятійним апаратом, вміє застосовувати здобуті теоретичні знання у практичній роботі, якісно здійснив постановку практичної навчальної роботи, постановочний план та презентацію.	37-40

Студент здатний використовувати специфічну термінологію, володіє понятійним апаратом, застосовує здобуті теоретичні знання у практичній роботі, здійснив постановку практичної навчальної роботи, постановочний план презентацію із деякими зауваженнями.	31-36
Студент частково використовує специфічну термінологію, слабкий понятійний апарат, теоретичні знання у практичній роботі використовує слабо, здійснив постановку практичної навчальної роботи, постановочний план та презентацію на невисокому якісному рівні.	25-30
Студент не володіє специфічною термінологію, слабкий понятійний апарат, теоретичні знання у практичній роботі не використовує, Практичні навички на рівні розпізнавання. Практичну роботу не завершено.	15-25
Студент повністю не знає програмного матеріалу, не працював в аудиторії з викладачем або самостійно.	0-14

8. Розподіл балів, які отримують студенти

__3-4__ курс / __VI-VII__ семестри:

За результатами поточного контролю та самостійна роботи											Сума балів
T 1	T 2	T 3	T 4	T 5	T 6	T 7	T 8	T 9			
10	10	10	10	10	10	10	10	20			100

Шкала відповідності оцінок

Оцінка за стобальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	Значення оцінки	Рівень компетентності
90 – 100	A	Відмінно – відмінний рівень знань (умінь) в межах обов’язкового матеріалу з можливими незначними недоліками	Високий (творчий)
82 – 89	B	Дуже добре – достатньо високий рівень знань (умінь) в межах обов’язкового матеріалу без суттєвих (грубих) помилок	Достатній (конструктивно-варіативний)
74 – 81	C	Добре – в цілому добрий рівень знань (умінь) з незначною кількістю помилок	
64 – 73	D	Задовільно – посередній рівень знань (умінь) із значною кількістю недоліків, достатній для подальшого навчання або професійної діяльності	Середній (репродуктивний)
60 – 63	E	Достатньо – мінімально можливий допустимий рівень знань (умінь)	
35 – 59	FX	Незадовільно з можливістю повторного складання – незадовільний рівень знань, з можливістю повторного перескладання за умови належного самостійного доопрацювання	Низький (рецептивно-продуктивний)

0 – 34	F	Незадовільно з обов’язковим повторним вивченням курсу – досить низький рівень знань (умінь), що вимагає повторного вивчення дисципліни	
--------	---	--	--

8. Рекомендована література:

1. Андрухович Ю. (2022) Коханці юстиції. Чернівці : Meridian Czernowitz. 304 с.
2. Андрухович Ю. (2023) Останній з Атлантиди. Післямова перекладача. Бруно Шульц. Цинамонові крамниці та всі інші оповідання. Київ: А-БА-ВА-ГА-ЛА-МА-ГА. 384 с.
3. Барікко А. (2024) Новеченто. Монолог. Київ : Видавництво Анетти Антоненко. 48 с.
4. Бенні С. (2024). Беатрічі. Сучасний погляд. Київ : Видавництво Анетти Антоненко. 68 с.
5. Діброва В. (2013) Переказки. Київ: Комора. 160 с.
6. Воглер К. (2023) Подорож письменника. Міфологічна структура для письменників. Київ: ArtHuss. 520 с.
7. Гастінгс Р., Маєр Е. (2025) Netflix і культура інновацій. Харків : Vivat 352 с.
8. Іванова-Гололобова Д.О. Деякі аспекти креативного процесу під час викладання дисципліни “Робота режисера з драматургом”: уроки, які дає нам Netflix. IX Міжнародній науково-практичній конференції «Сучасні дослідження в галузі культури і мистецтва» (присвячена 120-річчю Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого) 24.10.2024.
https://knutkt.edu.ua/wp-content/uploads/2025/06/CONFERENCE_24.10.2024_v4.pdf
9. Кац С.Д. (2024) Кадр за кадром: візуалізація від концепту до екрана. Київ: ArtHuss. 400 с.

- 10.Кемпбелл Дж. (2021) Тисячоликий герой. Київ : Terra Incognita 416 с.
- 11.Книжка на сцені. Світлана Лінинська, Наталка Малетич, Марина Товстенко, Ірина Шамахіна (Коник), Софія Юрченко, Тетяна Янко
Львів : ВСЛ. 2021. 304 с.
- 12.Кундера М. (2024) Мистецтво роману. Львів : ВСЛ. 160 с.
- 13.Лівін М. (2020) Сторітелінг для очей, вух і серця. Київ : Наш Формат.
184 с.
- 14.Маср Д. (2020) WORKFLOW. Практичний посібник до творчого процесу. Київ: ArtHuss. 304 с.
- 15.Нелкен Д. (2025) Пиши, не панікуй: посібник із заголовків і творчої впевненості. Київ: ArtHuss. 160 с.
- 16.Павлишин А. (2021) Бруно Шульц (Знамениті українці). Харків : Фоліо.
124 с.
- 17.Павлишин А. (2021) Нам і далі загрожує вічність. Київ : Дух і Літера.
352 с.
- 18.Сегер Л. (2021) Пишемо підтекст: Докопатися до коріння автора. Київ:
ArtHuss. 160 с.
- 19.Сторр В. (2022) Наука сторітелінгу. Чому історії впливають на нас і як
ними впливати на інших. Київ : Наш Формат. 224 с.
- 20.Табуккі А. (2024) Діалоги, яких не було. Київ : Видавництво Анетти
Антоненко. 64 с.
- 21.Шульц Б. (2014) Книга образів. Київ : Дух і Літера. 560 с.
- 22.Шульц Б. (2023). Цинамонові крамниці та всі інші оповідання. Київ: А-
БА-ВА-ГА-ЛА-МА-ГА. 384 с.
- 23.Шульцівський словник. (2022) За ред. Болецького В., Яжембовського
Є., Росєка С. Київ: Дух і літера. 504 с.
- 24.Як написати книгу. Концентрований курс письменницької
майстерності (2025) Київ : Stretovych. 344 с.

25. Plassard D. (2025). *Puppetry and Dramaturgy. Western European Plays for Puppet Theatre, 1582–2020*. London : Palgrave Macmillan. 347 p.